

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Aliona Miron

Oxana Parfeni

Aliona Donos

Ion Malanciuc

Ghenadie Eremciuc

examinând cererea de revizuire depusă de Mazur Ion,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Mazur Ion împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și Procurorului General cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respins recursul declarat de Mazur Ion și a fost menținută hotărârea din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 04 mai 2012, Mazur Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și Procurorului General cu privire la contestarea actelor administrative, constatarea aflării în concediu de îngrijire a copilului, restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 03 aprilie 2012, s-a adresat Consiliului Superior al Procurorilor cu o cerere prin care a solicitat acordarea concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului pentru o perioadă de 3 luni.

Reclamantul a făcut trimitere la prevederile art. 86 alin. (2) din Codul muncii, potrivit căruia nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani.

Ignorând cererea sa de acordare a concediului suplimentar pentru îngrijirea copilului, Consiliul Superior al Procurorilor și Procurorul General au dispus concedierea sa din organele procuraturii.

Reclamantul a considerat că ilegal a fost concediat și a solicitat declararea nulă a hotărârii Colegiului disciplinar din 02 martie 2012, prin care a fost sancționat disciplinar cu concedierea din organele procuraturii; a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-95/12 din 24 aprilie 2012, prin care s-a respins contestația la hotărârea Colegiului disciplinar din 02 martie 2012; constatarea aflării în concediu de îngrijire a copilului de la 03 aprilie 2012 până la 03 iulie 2012; restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea prejudiciului moral în mărime de 50000 de lei.

La 22 iunie 2012, Mazur Ion a depus un supliment la cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii suplimentare, Mazur Ion a invocat că în ședința de judecată din 12 iunie 2012 a aflat despre hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-112/12 din 24 aprilie 2012 „Cu privire la cererea lui Mazur Ion despre acordarea concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului”. Temei de respingere a cererii de acordare a concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului a servit validarea hotărârii Colegiului disciplinar prin care a fost concediat din organele procuraturii.

Reclamantul a invocat că, la momentul emiterii hotărârii de către Consiliul Superior al Procurorilor de respingere a cererii de acordare a concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului, nu era emis ordinul de concediere.

Astfel, articolul 124 din Codul muncii nu prevede dreptul angajatorului să acorde sau nu concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului, el urmează a fi acordat imediat ce a fost solicitat.

La 03 aprilie 2012, a solicitat acordarea concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului și din această zi concediul urma să-i fie acordat, iar întrunirea Consiliului Superior al Procurorilor la 24 aprilie 2012 nu poate fi imputată lui.

Mazur Ion a considerat că încălcarea dreptului la concediu a salariatului atrage nulitatea actelor menționate.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat repunerea în termen, declararea nulă a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-112/12 din 24 aprilie 2012.

La 11 și 18 septembrie 2012, Mazur Ion a depus supliment la cererea de chemare în judecată, solicitând încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă pentru perioadele de la 13 martie 2012 până la 19 martie 2012, de la 19 martie 2012 până la 02 aprilie 2012 și de la 03 iunie 2012 până la 11 septembrie 2012, în mărime de 10 250 de lei; recunoașterea refuzului Procuraturii Generale de a-i acorda concediu de odihnă anual începând cu 15 decembrie 2011 ca fiind ilegal; constatarea dreptului la concediu de odihnă anual de 48 de zile lucrătoare; anularea dispoziției Procurorului General din 15 decembrie 2011, prin care s-a dispus intentarea procedurii disciplinare în privința sa.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost respinsă.

La 10 octombrie 2012, Mazur Ion a depus recurs împotriva hotărârii din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Mazur Ion și menținută hotărârea primei instanțe.

La 29 martie 2018, Mazur Ion, în temeiul art. 449 lit. b), e) și h) din Codul de procedură civilă, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei.

Prin încheierea din 16 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Mazur Ion ca fiind inadmisibilă.

La 15 iunie 2018, Mazur Ion a mai depus o cerere de revizuire împotriva deciziei din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și repunerea cererii de revizuire în termenul de prescripție de 5 ani din momentul emiterii deciziei.

Prin încheierea din 18 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Mazur Ion ca fiind inadmisibilă.

La 20 aprilie 2023, Mazur Ion a înregistrat o cerere de revizuire împotriva deciziei din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea acesteia și casarea deciziei instanței de recurs.

În motivarea cererii de revizuire, Mazur Ion și-a manifestat dezacordul față de soluția instanței de recurs din decizia contestată, referindu-se la hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 14 februarie 2023 pe cazul Mazur c. Republicii Moldova, prin care s-a constatat că a avut loc o încălcare a art. 8 din Convenție. Revizuentul a invocat faptul că Curtea a reținut că concedierea din funcția de procuror a avut loc din motive de persecuție pentru anterioara restabilire în funcția de procuror și că ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice între acesta și soția sa nu erau necesare într-o societate democratică. Astfel, potrivit lui Mazur Ion, monitorizarea descifrărilor convorbirilor telefonice a cauzat consecințe grave pentru primul reclamant – acesta a fost concediat, iar restul motivelor invocate la concediere sunt inventate și irelevante.

Drept temei de revizuire au fost invocate prevederile art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă.

La 08 iunie 2023, Consiliul Superior al Procurorilor a depus referință asupra cererii de revizuire, solicitând respingerea acesteia, iar la 17 octombrie 2023, a mai fost depusă o referință cu aceeași solicitare.

Studiind materialele dosarului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată, urmând a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 446 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Potrivit art. 447 lit. a) din Codul de procedură civilă, sunt în drept să depună cerere de revizuire: părțile și alți participanți la proces. În speță, Mazur Ion este parte în procesul a cărui soluție se cere a fi revizuită.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Conform art. 450 lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii sau deciziei Curții Europene a Drepturilor Omului – în cazul prevăzut la art. 449 lit. h). Completul de judecată constată că hotărârea CtEDO a fost pronunțată la 14 februarie 2023, iar cererea de revizuire a fost înregistrată la 20 aprilie 2023, fiind în termen.

Totodată, Completul de judecată menționează că, la 05 octombrie 2023, Mazur Ion a depus o cerere de revizuire suplimentară, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, anularea deciziei din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție și a hotărârii din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, rejudecarea cauzei de către Curtea Supremă de Justiție cu pronunțarea unei decizii de admitere a acțiunii, încasarea salariului indexat pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea penalității și a prejudiciului moral. Această cerere a fost depusă cu omiterea termenului prevăzut la art. 450 lit. f) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În speță, se constată că cererea de revizuire a fost întemeiată pe art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Cu referire la motivarea cererii de revizuire depusă de Mazur Ion, completul de judecată reține că, făcând trimitere la normele prevăzute de art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, aceasta a menționat hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 14 februarie 2023 pe cazul Mazur c. Republicii Moldova, prin care s-a constatat că a avut loc o încălcare a art. 8 din Convenție, și a considerat că constatările Curții sunt de natură să influențeze soluția instanței.

Astfel nu pot fi reținute argumentele revizuentului, or pentru a revizui decizia, nu este suficientă invocarea existenței hotărârii CtEDO, dar se impune raportarea fondului constatărilor din aceasta nemijlocit la fondul speței naționale, întru elucidarea aspectului dacă încălcarea poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de instanțele de judecată naționale.

La caz, Curtea nu a indicat asupra necesității redeschiderii procedurilor naționale, întru remedierea încălcării, ci doar a reținut că a avut loc o încălcare a art. 8 din Convenție; a reținut că constatarea încălcării constituie în sine o satisfacție echitabilă suficientă pentru repararea prejudiciului moral suferit de reclamant; a respins restul cererii privind satisfacția echitabilă formulată de către reclamant. Or, CtEDO a constatat încălcarea art. 8 din Convenție doar în partea ce ține de obținerea și utilizarea de către autorități a datelor referitoare la convorbirile telefonice efectuate și, în acest caz, nu există la nivel național, condiții ca în speța respectivă să fie răsturnată hotărârea disciplinară emisă în privința reclamantului.

Prin hotărârea CtEDO nu a fost criticată sancționarea disciplinară în sine, dar a fost pusă în discuție conduita autorităților care au colectat informații despre convorbirile telefonice ale revizuentului, iar aceste aspecte nu sunt interdependente și nu poate exista o suprapunere generatoare de efecte juridice nemijlocit asupra revizuirii hotărârii.

Analizând hotărârea Colegiului de disciplină și etică, se deduce că descrierea privind convorbirile telefonice reprezintă o singură frază și conține o sinteză sumară a situației pe aspectul de referință, fără detalii cuprinzătoare. Deopotrivă, în partea ce ține de descrierea faptelor disciplinare ale procurorului Mazur Ion privind îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu se conțin 8 (opt) poziții, însă niciuna dintre acestea nu indică în mod direct că aspectul privind convorbirile telefonice ar fi fost reținut în sarcina revizuentului.

Rezultă că, deși Colegiul de disciplină și etică a indicat partea privind convorbirile telefonice, totuși nu a inclus aceasta nemijlocit în acuzația disciplinară și nu se poate considera că elementul în cauză a determinat concedierea revizuentului. Respectiv, excluderea descrierii despre convorbirile telefonice ale revizuentului cu soția în timpul orelor de muncă nu poate, în sine, să genereze soluția desființării hotărârii disciplinare, deoarece reprezintă un aspect complementar, neesențial, care nu a influențat sancțiunea aplicată.

Aspectele invocate de către revizuient nu au fost raportate la speța sa și nu au fost aduse argumente pentru a arăta care au fost erorile judiciare ce trebuie corectate și cum aceste erori afectează soluția pronunțată pe caz de Curtea Supremă de Justiție la 26 decembrie 2012, precum și nu a indicat care anume circumstanțe de fapt și/sau de drept nu au fost reținute de instanța supremă aferent aplicării sancțiunii disciplinare în privința lui Mazur Ion.

Prezentarea în abstract a unor afirmații cu caracter general, așa cum este în cazul motivelor prezentate în cererea de revizuire depusă de către Mazur Ion, nu pot fi apreciate ca fiind raționamente suficiente și convingătoare, în măsură să demonstreze necesitatea că o soluție judecătorească definitivă și irevocabilă urmează a fi re-considerată în totalitate. Toate argumentele privind admiterea încălcării drepturilor sau privind existența viciilor fundamentale trebuie să fie sustenabile, să conțină aprecieri juridice temeinice și să explice tangența cu circumstanțele particulare ale speței, deoarece în caz contrar riscă să fie irelevante și să golească de conținut esența mecanismului juridic special de revizuire, care poate fi declanșat doar în condiții bine determinate, bazat pe o argumentare serioasă.

Completul de judecată constată că prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

Astfel, admiterea revizuirii în circumstanțele descrise, ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că motivele invocate de revizuentă nu corespund prevederilor art. 449 din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230 din Codul administrativ, art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Mazur Ion asupra deciziei din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Mazur Ion împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și Procurorului General cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Oxana Parfeni

Aliona Donos

Ion Malanciuc

Ghenadie Eremciuc